

der derfor har været god Grund til at overveie, om man ikke skulde søge at forbedre dem, nu da man staaer i Begreb med at udvide Bestemmelserne til det hele Land. Jeg har tilføiet, at jeg troede særligt at burde henlede Opmærksomheden derpaa, fordi det kan ventes, at man i en nær Fremtid vil komme til at tage denne Sag i dens Heelhed under nærmere Overveielse, og vilde da ikke have, at denne Forhandling skulde gaae til Ende, uden at man med et Ord havde talt om hine Bestemmelser. Jeg vilde ikke have, at det skulde kunne siges, at det derved var ligesom stiltiende erkjendt og slaet fast, at disse Bestemmelser ere fuldkomne og ikke trænge til nogen Forandring. Naar jeg nu har taget dette Forbehold, skal jeg iøvrigt erkjende, at der kan være Meget i, hvad der er udtalt fra flere Sider og navnlig af den høitærede Minister, om at det fra en anden Side betragtet kan være rigtigt at udsætte den endelige Behandling og Afgjørelse af disse Punkter, indtil Sagen ligger for til en fuldstændigere Døftelse i sin Heelhed og til en afgjørende Behandling i Forbindelse med andre Spørgsmaal, som dermed staae i en nær Sammenhæng. Jeg vil derfor, efterat jeg forsaavidt har opnaaet en Deel af, hvad jeg har tilsigtet, og da der ikke kan være stort Haab om paa dette Stadium at gennemføre Forslag, mod hvilke ikke blot det ærede Udvalg, men navnlig ogsaa den høitærede Minister have udtalt sig, tage mine Forslag under Nr. 2—6 til § 8 tilbage, og det gjør jeg herved.

Formanden: Det ærede Medlem har saaledes taget sine Forslag under Nr. 2, 3, 4, 5 og 6 til § 8 tilbage, og jeg skal da spørge, om Noget optager dem.

Madjen: Jeg tillader mig at optage Forslaget under Nr. 5.

Formanden: Da Ingen optager de øvrige tilbagemagne Forslag, ere de saaledes bortfaldne. — Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds har Ordet.

Madjen: Jeg kan være enig med det

ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch) i den Anerkjendelse af Loven i dens Heelhed, som han har udtalt, og i den Udtalelse, der kom fra ham, om den Trang, der i det Hele hæves til Loven; men naar det ærede Medlem takkede Udvalget saa meget for dets Behandling af Loven, kan jeg ikke være fuldstændig enig med ham deri, idet jeg ikke kan være enig med det ærede Udvalg i, at det ikke har stillet noget som helst Forslag til § 8. Efter det udmærkede Foredrag, vi sidst hørte, beklager jeg, at det ærede Medlem har fundet Foranledning til at tage alle sine Forslag til § 8 tilbage, men jeg har optaget hans Forslag under Nr. 5, og jeg skal kortelig motivere, hvorfor jeg har gjort det. Det er særligt af Hensyn til den sidste Deel af Forslaget, der gaaer ud paa, at de halvtredie sidste Linier i det andet Stykke af § 8 skulde udgaae. Denne Deel af § 8 forekommer mig nemlig at være saa stridende imod de almindelae Humanitetsprinciper, som Loven ellers i Almindelighed hylder, at jeg umulig kan være med til at stemme for § 8, som den staaer i Loven. Der staaer i disse halvtredie Linier, at Personer, som have været straffede for Giendomsforbrydelser, Betleri eller Løsgængeri, kunne anholdes, naar de maae formodes ikke at have lovligt Erhverv, men deraf maa bestemte følge, at Politiet skal føre en Liste over alle straffede Personer, og jeg vil dog spørge det ærede Things Medlemmer, om det er rigtigt, at en Person, naar han har begaaet en eller anden Forbrydelse i sin Ungdom, Nar for Nar skal staae optegnet i Politiprotocolen som straffet Person. Er dette ikke Mening, kan jeg ikke indsee, hvorledes den Bedkommende, der skal anholde ham, kan vide, om han er straffet eller ikke, men i ethvert Tilfælde finder jeg denne Bestemmelse høist urimelig for saadanne Personers Bedkommende, som kun have været straffede for Løsgængeri og Betleri. Jeg har hørt fortælle, at en ridende Politibetjent engang traf en fattig Kone, som gik til sin Nabo for at faae en Laar Mælk, tog hende ved Haanden og traf hende med til Politimesteren et længere Stykke Vej, uden at hun kunde faae Leilighed til at gaae hjem til sit